

Bilješke:

William Shakespeare živio je u jednom od najvitalnijih razdoblja engleske povijesti. Shakespeare rođen uz gradiću Stratfordu, kao dvadeset jednogodišnji mladić kreće u London gdje je surđivao s dramatičarima te je ubrzo počeo sam surađivati. Napisao je mnogo vrhunskih djela koja su se proslavila cijelim svijetom a to su Romeo i Julija, Hamlet, Macbeth, Otelo, Kralj Lear i Kleopatra. Ta djela pisana su u nekoliko faza, a kraj tj. zadnja faza saszi se od smirenih djela gdje se pisac pomiruje sa svijetom. U to vrijeme engleski jezik postiže zrelost i bogatstvo koje daje odlične uvijete za stvaranje književnih djela.

Zapažanja o djelu:

Ova drama spada u jedno od Shakespearovih remek djela koja su se proslavila oko cijelog svijeta. Smatra se da je Hamlet već postojao prije te je Shakespeare samo poboljšao, nadopunio Hamlet. Ta drama je možda doživjela najraznovrsnija tumačenja ostlih kritičara. Da se radi o drami to vidimo po načinu pisanja te po završetku koji u drami uvijek završava tragično, odnosno smrću glavnih likova. Pisac opisuje staru Dansku uglednu, kraljevsku obitelj u kojoj vlada tjeskobna atmosfera. Vrlo jako dolazi do izražaja nezadovoljstvo i mržnja te su svi osjećaji u negativnom pravcu. Radnja se odvija u Danskoj u kraljevskom dvorcu. Osim što se radi o spletkama u kraljevskom dvoru, državi prijete i vanjska opasnost od neprijatelja. Čitajući knjigu možemo primjetiti da je uništen život te obitelji jer se međusobno sukobljavaju. Opis je vrlo detaljan što znači da je i najmanja sitnica zapažena. Na mene je ova drama ostavila trag u savijesti, jer sve na ovom svijetu kao novac nemože nas usrećiti ako nas stalno "grize" savijest. Sigurno je bolje biti pošten s čistom savijesti nego da sve imamo te da nas savijest muči cijeli život. Inače odnosi su vrlo primitivni, a postupci se svi svode na staru uzreku "Oko za oko, zub za zub", što se posebno vidi na Hamletu.

Stilske karakteristike djela:

Ovo je povijesna drama koja nam govori o tragičnom životu danske obitelji. Svodi se na osjećajnost, očajnost i nadu koja se posebno vidi kod Hamleta. Drama je prevedena s engleskog jezika, pisana je u dijalogu i sastoji se od pet glavnih čina. Ima posuđenih riječi iz latinskog, a nejasni izrazi su objašnjeni ili prevedeni pa su na krajevima stranica otisnuti mali riječnici. Također kod svakog novog prizora je kratko opisano mjesto radnje i ponašanje osoba, koje nas kratko uvodi u događajnu situaciju.

Citiranje:

Kao citat bih izdvojio tekst od strane 37. od 40. (četvrti čin), gdje se Hamletu javlja duh mrtvog oca te mu ispovijeda istinu. Ja bih tog duha definirao kao neku energiju, savijest koja je mučila Hamleta, te se njegov otac pojavio u obliku duha tj. energije da mu odgonetnuo tajnu koju je poveo u grob. Isto tako vrlo mi se dopao peti čin i to od 141. od 150. stranice gdje se vidi sva ta mržnja, pokvarenost i zlo u obitelji. U borbi Hamlet i Laert iskazuju svu mržnju i dolazi do borbe za život ili smrt, no pošto su oštrice otrovane oni umiru, a zajedno i kraljica s kraljem kojeg je probo Hamlet. Tada prestaje postojanje kraljevske obitelji, ona propada.

Tema:

Tema ove drame je propast kraljevske obitelji zbog međusobne mržnje, izdaje, očajnosti i ljubomore koja dovela od kraja postojanja, a time i nesigurnosti u državi. Glavni krivac tomu je Klaudije koji je to uzrokovao zbog političkog i društvenog okvira.

Ideja:

Ideja ove drame bi bio temeljit i ne uvijek lak životni prikaz jedne ugledne kraljevske danske obitelji. Shakespeare nam je htio objasniti da nije tako završila samo jedna obitelj već ih je u tom vremenu, doba renesanse mnogo izgubilo kontrolu nad dvorom.

Opis:

Hamlet je bio dobro odgajan i ugledan muškarac koji je trebao naslijediti svog oca, no očevom smrti on gubi nadu, postaje nesiguran i zna da otac nije mogao odjednom umrijeti. Vrlo se teško, gotovo nikako nije mogao pomiriti s tim događajem i pojavom očevog duha on se zaklinje da će se osvetiti. Ostale osobe u dvoru to shvaćaju kao da je Hamlet poludio te da ne želi prihvatiti stvarnost. Vrlo je nesretan i postavlja si pitanje "biti ili ne biti", pitanje života ili smrti u svom životu. Jako je osjećajan i sentimentaln što se posebno vidi u njegovom ponašanju.

Kraljica Gertruda, Hamletova majka vrlo se lako pomirila sa smrću svog muža što nam govori da ta ljubav nije mogla biti velika, ljubav života. Ipak prema Hamletu je vrlo vezana, osjećamo ljubav koja nema granica te bi sve učinila za njega. Možemo pretpostaviti da je bila prisiljena da se uda Klaudija, no to joj je bila najveća greška u životu koju je morala platiti smrću. Da ju je Klaudije uistinu volio priječio bi ju da popije otrovani vrč no njemu to nije bilo bitno.

Horacije je Hamletov najbolji prijatelj, koji su zajedno odrasli. Uvijek je bio uz Hamleta i spreman saslušati ga te ga nikada nije ostavio u "štihu" te se pokazao kao njegov brat. Njih dvoje mogli su međusobno diskutirati probleme, ma kakvi oni bili. Kao čovjek je uvijek brinuo o drugome brigu te nije imao svoje mišljenje i mogao se lako nagovvoriti.

Klaudije, danki kralj vrlo je hladana, bezosjećajana i tvrdoglava osoba koja si je zabila cilj u glavu i uporno ga želi dostići, pa možemo reći da za njega vrijedi uzreka "prošao bi kroz vatru da dostigne cilj". Ne obazire se na ništa te on nema nikakvih osjećaja, i nema nikakvu odgovornost prema drugima. Možda on želi biti kralj, ali po svojim sposobnostima on to nikako nemože postići ili biti. Ubojica je i to je platio svojom smrću te je od Hamleta pronađen i uklonjen kao izdajnik kraljevskog dvora.

Kratki sadržaj:

Jedne večeri na straži dogodilo se nešto neobično, Horaciju, Marcelu i Bernandu se ukazao duh bivšeg danskog kralja. Vrlo su bili začuđeni i odlučili da samo Hamletu priopće taj događaj. Sljedećeg puta Hamlet je također bio na straži, duh oca otkrio mu je da ga je Klaudije otrovao. Hamlet nije mogao vjerovati te

se zakleo da će se osvetiti. U to vrijeme kralj i kraljica su slavili svoj novi brak, ali Hamlet nije mogao podnijeti bol i očaj pa se nije pojavio. Kad su došli glumci koji su trebali zabaviti goste neočekivano se pojavio Hamlet. Glumci su prikazivali dramu u kojoj je kralj bio prevaren i otrovan, a to je Hamlet iskoristio i riječima napao kralja. Nitko mu nije vjerovao i svi su govorili da nemože podnijeti smrt oca. Hamlet je bio zaljubljen u Ofeliju, Polonijevu kćer i svi su se nadali svadbi. Jednim slučajem majka je pozvala Hamleta na razgovor, a iza zavjese se nalazio Polonije kojeg je Hamlet zabunom ubio. Zbog sigurnosti kralj ga šalje u Englesku, ali se on

nenadano vraća, no u međuvremenu se Ofelija utopila. Zbog nje dolazi do sukoba između Laerta i Hamleta, a kralj predlaže danaest borbi. Oni započnu mačevanje, ali su oštrice bile namazane otrovom što oni nisu znali. Kada je kralj predložio da nazdrave oni nisu pristali, pa je kraljica popila vrč i umrla, a Hamlet je nato probo Klaudija koji im je priznao da su oštrice otrovane. Opraštaju se od života i zajedno umiru, a Horacije i Osrice gledaju mrtve. Tada se začuje buka koja je bila posvećena Fortinbrasu jer se vratio kao pobijednik iz Poljske. Na kraju svi odlaze i iznose mrtva tijela te se čuje pucanje topova u čast mrtvih.

Mišljenje:

Ova drama vrlo mi se svidjela, jer na čitatelje ostavlja osjećaj tragedije, nečega tužnog. Iza pisanih riječi nalazi se više značenja kod kojih se treba malo zadržati jer se inače gubi stvarna smisao te Shakespearove drame. Ima mnogo radnje i nema opisnih odlomaka te mi se zato sviđa i svakako bih ju dalje preporučio za čitanje, ne samo za lektiru već i za opće obrzovanje.